

Sygnatura akt I C 250/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 29-04-2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący:SSR Aleksandra Sobieska

Protokolant:Beata Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 15-04-2014r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w K.

przeciwko M. C.

- o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 250/13

UZASADNIENIE

Strona powodowa - (...) sp. z o.o. w K. wystąpiła z powództwem przeciwko pozwanemu M. C. wnosząc o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 1020,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami: od kwoty 56,70 zł od dnia 19.07.2011r., 56,70 zł od dnia 19.08.2011r., 660,79 zł od dnia 30.09.2011r., 5,70 zł od dnia wniesienia pozwu, 27,99 zł od dnia 30.09.2011r., 98,86 zł od dnia 18.10.2011r., 113,31 zł od dnia 21.01.2012r. oraz o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu strona powodowa wskazała, że dnia 05.12.2002r., pozwany w imieniu B. C., na podstawie pełnomocnictwa z dnia 26.06.2002r. zawarł umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...) z Zakładem (...) S.A. we W.. Ogół praw i obowiązków wynikających z przedmiotowej umowy przeszedł na (...) S.A. na podstawie sukcesji uniwersalnej. Na mocy art. 5b ust. 1 ustawy z dnia 15.06.2007r. Prawo energetyczne, następcą prawnym (...) S.A. jest (...) sp. z o.o. we W.. Zgodnie z planem podziału tej spółki, nastąpił w trybie art. 529 § 1 pkt 4 k.s.h. podział (...) sp. z o.o. z/s we W. w drodze przejęcia przez (...) sp. z o.o. w K. części jej majątku stanowiącego zorganizowaną część przedsiębiorstwa, obejmującą składniki materialne i niematerialne oraz prawa i obowiązki wynikające z umów sprzedaży energii elektrycznej, umów kompleksowych. Od dnia 03.01.2011r. (...) sp. z o.o. wstąpiła w ogół praw i obowiązków wynikających z zawartych umów z odbiorcami energii elektrycznej i stała się stroną tych umów w miejsce (...) sp. z o.o. Od dnia 03.01.2011r. spółka (...) sp. z o.o. z/s w K. zmieniła nazwę na (...) sp. z o.o. Zgodnie z tymi danymi (...) sp. z o.o. jest uprawniona do egzekwowania roszczeń wynikających z faktu korzystania z energii elektrycznej dostarczanej do lokalu mieszkalnego pozwanego przy ul. (...) we W.. Pozwany w lokalu zamieszkiwał i pobierał energię elektryczną. Korzystał z energii bez zawarcia umowy. Pozwany nie uregulował wyliczonych należności za dostarczoną energię na łączną sumę 1020,50 zł wynikającą z faktur VAT nr (...) za energię dostarczoną w okresie od 01.06.2011r. do 09.12.2011r.

Postanowieniem z dnia 21.06.2013r. tut. Sąd ustanowił dla pozwanego M. C., którego miejsce pobytu nie jest znane, kuratora w osobie pracownika tut. Sądu K. M..

W piśmie z dnia 31.03.2014r. kurator pozwanego wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu wskazała, że w dniu 05.12.2002r. strona powodowa zawarła umowę sprzedaży energii elektrycznej z panią B. C., będącą najemczynią lokalu przy ul. (...) we W.. Na B. C. były wystawiane faktury za energię elektryczną i usługi dystrybucji (dołączone do

pozwu). M. C. występował wyłącznie w roli pełnomocnika pani C. do prowadzenia spraw mieszkaniowych związanych z lokalem położonym przy ul. (...) we W. oraz podpisywania w jej imieniu wszystkich niezbędnych dokumentów – co wynika z załączonego do pozwu pełnomocnictwa. Z żadnego z dowodów nie wynika, aby pozwany zawierał w swoim imieniu umowę o sprzedaży energii elektrycznej bądź też by był najemcą lokalu przy ul. (...) we W..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Prawomocnym wyrokiem z dnia 11 stycznia 2002r., sygn. akt (...)Sąd Rejonowy dla (...)ustalił, że pomiędzy powódką B. C.a stroną pozwaną G. W.istnieje stosunek najmu lokalu mieszkalnego położonego we W.przy ul. (...).

(dowód: kopia wyroku z dnia 11.01.2002r., sygn. akt I C 976/01 – k. 17)

W dniu 26 czerwca 2002r. B. C., zam. (...)7, B. (...)–A – 1No, (...); (...) udzieliła pełnomocnictwa M. C.zamieszkałemu we W.przy ul. (...)do prowadzenia wszystkich spraw mieszkaniowych związanych z lokalem położonym przy ul. (...)oraz podpisywania w jej imieniu wszystkich niezbędnych dokumentów.

(dowód: pełnomocnictwo z dnia 26.06.2002r. – k. 16)

W dniu 5 grudnia 2002r. M. C., działając jako pełnomocnik B. C.zawarł z Zakładem (...) S.A.umowę sprzedaży energii elektrycznej nr (...)na dostawę energii do obiektu (nieruchomości) położonej we W.przy ul. (...)we W., na potrzeby gospodarstwa domowego. W umowie wskazano, że odbiorca posiada tytuł prawny na użytkowanie obiektu w postaci wyroku Sądu Rejonowego dla (...)z dnia 11.01.2002r. Zakupiona energia miał być rozliczana za pomocą układu pomiarowego zainstalowanego wewnątrz lokalu, po odczytach sprzedawcy w okresach 4 miesięcznych. Umowa zawarta została na czas nieokreślony.

(dowód: umowa z dnia 05.12.2002r. – k. 14-15)

(...) sp. z o.o. w K. wystawiła na rzecz B. C. następujące faktury VAT:

- nr (...)2011r. z dnia 31 maja 2011r. na kwotę 204,49 zł za okres od 27 sierpnia 2010r. do 31 maja 2011r.;
- nr (...) z dnia 31 sierpnia 2011r. na kwotę 666,49 zł za okres od dnia 31 maja 2011r. do 23 sierpnia 2011r.;
- nr (...) z dnia 31 grudnia 2011r. na kwotę 113,31 zł za okres od 23 sierpnia 2011r. do 09 grudnia 2011r.;

(dowody: faktury VAT – k. 22-27)

W dniu 28 listopada 2011r. (...) S.A. wystawiła zlecenie OT nr (...) na odczyt, końcowe rozliczenie i demontaż układu pomiarowego z powodu rozwiązania umowy dla odbiorcy – B. C., ul. (...) (...)–(...) W.. W dniu 12 grudnia 2011r. w obecności przedstawiciela administracji dokonano zdjęcia i odczytu stanu licznika nr (...).

(dowód: zlecenie OT nr (...) – k. 18)

Pismem z dnia 05.12.2012r. strona powodowa wysłała do M. C. przesądowe wezwanie do zapłaty, domagając się spłaty zadłużenia w kwocie 1020,50 zł wynikającego z faktur (...) na kwotę 56,70 zł, 85S na kwotę 56,70 zł, 86R na kwotę 666,49 zł, 87R na kwotę 27,99 zł, 88S na kwotę 98,86 zł, 93R na kwotę 113,31 zł, w terminie 14 dni od daty otrzymania wezwania. Przedmiotowe wezwanie nie zostało odebrane przez M. C..

(dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 05.12.2012r. – k. 21-21v)

(...) sp. z o.o. w K. pozostaje następcą prawnym Zakładu (...) S.A. w zakresie praw i obowiązków wynikających z zawartych umów sprzedaży energii elektrycznej.

(dowody: ogłoszenie z dnia 29.09.2010r. – k. 7-9;

postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia z dnia 03.01.2011r. – k. 10-10v;

odpis z KRS Rejestru Przedsiębiorców nr (...) – k. 13)

Sąd zważył:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu pozostawała zasadność domagania się od pozwanego M. C. przez stronę powodową należności z tytułu dostarczonej energii elektrycznej do lokalu położonego we W. przy ul. (...).

Strona powodowa dowodziła, że pozwany pobierał przedmiotową energię elektryczną bez zawarcia umowy.

Zgodnie z treścią art. 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne dostarczanie paliw gazowych lub energii odbywa się, po uprzednim przyłączeniu do sieci, o którym mowa w art. 7, na podstawie umowy sprzedaży i umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji albo umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji i umowy o świadczenie usług magazynowania paliw gazowych lub umowy o świadczenie usług skraplania gazu.

Natomiast w myśl art. 3 pkt 13 powołanej ustawy za odbiorcę uważa się każdego kto otrzymuje lub pobiera paliwa lub energię na podstawie umowy z przedsiębiorstwem energetycznym. Z kolei zgodnie z art. 555 Kodeksu cywilnego przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii. Art. 535 k.c. stanowi zaś, że przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Odpowiednio przy umowie sprzedaży energii elektrycznej przedsiębiorstwo zobowiązuje się dostarczyć odbiorcy energię elektryczną w zamian za ustaloną cenę sprzedaży.

Powołane uregulowania w sposób nie budzący wątpliwości wskazują, iż zasadą jest, że dostarczanie energii elektrycznej następuje poprzez nawiązanie między stronami umowy, a zatem w ramach stosunku zobowiązaniowego. W ustawie nie zastrzeżono formy, w jakiej umowa ma być zawarta, zatem forma ta jest dowolna. Tym samym można przyjąć, że w świetle przepisów Prawa energetycznego dostawca oraz odbiorcy usług mogą wyrazić wolę zawarcia umowy o dostarczanie energii w dowolnej formie, w tym także przez czynności dorozumiane (per facta concludentia).

Równocześnie art.3 pkt 18) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne zawiera również definicję nielegalnego pobierania paliw lub energii, którą stanowi pobieranie paliw lub energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

W ocenie strony powodowej pozwany korzystał z energii elektrycznej bez zawarcia umowy, a obowiązek ponoszenia przez niego tych należności związany jest z faktem zamieszkiwania w lokalu, do którego dokonywane były dostawy energii tj. położonego we W. przy ul. (...).

Argumentacji strony pozwanej nie można było podzielić. Jak wynikało bowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego w okresie, w którym doszło do powstania zaległości w opłatach za pobraną energię elektryczną istniał ważny stosunek zobowiązaniowy pomiędzy stroną powodową, jako następcą prawnym Zakładu (...) S.A. a B. C.. Strona powodowa przedłożyła umowę sprzedaży energii elektrycznej z dnia 5 grudnia 2002r., która regulowała zasady dostarczania energii elektrycznej do lokalu położonego we W. przy ul. (...). Z przedmiotowej umowy wynikało, że energia miała być dostarczana na potrzeby gospodarstwa domowego oraz że umowa zawarta została na czas nieokreślony. Powołana umowa zawarta została przez M. C., jako pełnomocnika B. C.. Co oczywiste działania pełnomocnika są działaniami bezpośrednio na rzecz mocodawcy i skutkują powstaniem jego obowiązków, a nie samego pełnomocnika.

Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, aby umowa z dnia 5 grudnia 2002r. nie obowiązywała w dacie powstania zaległości z tytułu dostarczonej energii elektrycznej. Z przedłożonego dokumentu zlecenia OT nr (...)

wynika natomiast, że dopiero w dniu 28 listopada 2011r. zlecono odczyt i demontaż układu pomiarowego w lokalu przy ul. (...) w związku rozwiązaniem umowy. Demontaż ten i odczyt licznika miał miejsce w dniu 12 grudnia 2011r. Strona powodowa dochodziła zaś należności za okres od czerwca do grudnia 2011r., a zatem z pewnością w okresie obowiązywania umowy. Jak słusznie wskazała kurator pozwanego wszystkie z faktur, które stanowiły o podstawie i wysokości dochodzonego roszczenia wystawione były na rzecz B. C. za wskazaniem licznika rozliczeniowego nr (...), a zatem tego, który zdemontowany został w dniu 12 grudnia 2011r.

W ocenie Sądu, nie może być mowy o bezumownym korzystaniu z energii elektrycznej, gdy istnieje ważna umowa sprzedaży energii elektrycznej. Dopiero z momentem rozwiązania umowy, czy zajścia innego zdarzenia prawnego skutkującego wygaśnięciem wzajemnych zobowiązań stron można mówić o bezumownym pobieraniu energii, jeżeli po tym zdarzeniu nadal zostały zachowane dostawy, a nie zawarto nowej umowy.

Jak już wskazano zgodnie z art. 3 pkt 18 ustawy z 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne przez nielegalne pobieranie energii należy rozumieć pobieranie energii bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ, mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy. Nielegalny pobór energii od początku jest czynnością nieopartą na tytule prawnym, niezależną od dostawcy, przez niego niepożądaną i bezumowną (zob. wyrok NSA z dnia 16 czerwca 2010 r. , sygn. akt I FSK 1543/09 (opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych). Nielegalny pobór energii zawsze łączyć się będzie z brakiem zgody dysponenta, co w rozpatrywanej sprawie nie miało miejsca, bowiem strona pozwana dokonywała dostaw energii do spornego lokalu mieszkalnego w oparciu o ważną umowę sprzedaży energii elektrycznej.

Akceptując tok rozumowania strony powodowej uznać by należało, że do wygaśnięcia obowiązków stron z tytułu umowy sprzedaży energii elektrycznej z dnia 5 grudnia 2002r. doszło na skutek niezamieszkiwania B. C. w lokalu przy ul. (...). Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych dla przyjęcia takiego stanowiska. Podkreślić należy, że roszczenia z ważnej umowy sprzedaży energii elektrycznej mają charakter majątkowy, natomiast nie mają charakteru ściśle osobistego. Zatem nawet śmierć strony nie powoduje wygaśnięcia tego zobowiązania. W przypadku śmierci odbiorcy - strony umowy, w jego prawa i obowiązki wchodzi jego spadkobiercy i to na nich przechodzą wszystkie prawa i obowiązki majątkowe zmarłego, a co za tym idzie także ewentualne zadłużenie z tytułu poboru energii. Tym bardziej zatem skutku takiego nie można zatem wywodzić z faktu braku zamieszkania odbiorcy energii, w lokalu do którego dokonywane były dostawy.

Przyjęcie przeciwnego stanowiska oznaczałoby, że strona powodowa nie mogła być formułować roszczeń np. wobec właścicieli, którzy wynajmują swoje lokale, albowiem faktycznie nie korzystają z energii elektrycznej dostarczanej do lokalu. Rzeczywiście korzysta z niej wynajmujący. Trudno jednak przyjąć, aby czynił to bezumownie.

Strona powodowa winna zatem kierować swoje roszczenia do strony umowy, a kwestia, kto faktycznie zamieszkuje w lokalu, do którego dokonywane są dostawy związana jest z odrębnym stosunkiem między właścicielem a podmiotem zamieszkującym. Może mieć znaczenie, ale tylko w ramach ewentualnego roszczenia regresowego między tymi podmiotami, a nie dla dostawcy energii dochodzącego swojego roszczenia.

Reasumując, zdaniem Sądu samo zamieszkanie danej osoby pod adresem, pod który dostarczana była energia elektryczna, nie może być uznane za okoliczność, która w świetle przepisów prawa materialnego kreuje interes prawny strony powodowej - roszczenie o zapłatę z tytułu dostawy energii. A zatem w rozpoznawanej sprawie, nie miały w istocie znaczenia wywody strony powodowej o nielegalnym poborze energii, skoro istnieją podstawy do domagania się zapłaty od B. C., jako strony umowy z dnia 5 grudnia 2002r.

Na marginesie jedynie wskazać należy, że domaganie się należności od M. C. nie może uzasadniać wyłącznie fakt ewentualnych trudności w dochodzeniu tych należności od osoby zobowiązanej, z uwagi na miejsce jej zamieszkania w Kanadzie.

Mając na uwadze powyższe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, o czym orzeczono w sentencji wyroku.